

Sygn. akt VI GC 292/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2017 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2017 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B.

przeciwko **Towarzystwo (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. kwotę 2 782,56 złotych (dwa tysiące siedemset osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. kosztami procesu w pozostałym zakresie obciąża powoda (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. uznając je za uiszczone.

Sygn. akt VI GC 292/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 listopada 2016 roku, sprecyzowanym pismem z datą w nagłówku „dnia 15 listopada 2016 roku” (data prezentaty: 2016-11-21, k. 69 akt), powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. domagał się zasądzenia od pozwanego Towarzystwo (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 6 750 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 6 500 złotych za okres od dnia 21 marca 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 19 lutego 2016 roku doszło do zdarzenia, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki (...)o numerze rejestracyjnym (...) należący do B. K.. W dniu zdarzenia właściciela pojazdu i pozwanego łączyła umowa ubezpieczenia autocasco. Pozwany zakwalifikował szkodę jako całkowitą i wyliczył wartość odszkodowania jako różnicę pomiędzy wartością rynkową pojazdu w stanie nieuszkodzonym (34 400 złotych) a wartością rynkową pojazdu w stanie uszkodzonym (23 690 złotych) i na tej podstawie wypłacił łącznie kwotę 11 200 złotych tytułem odszkodowania. Powód wskazał nadto, że pozwany dokonał wyceny pozostałości pojazdu na podstawie oferty zakupu uzyskanej podczas aukcji podnosząc ją dodatkowo, bez jakiegokolwiek podstawy prawnej, o 15%. Tymczasem, z wyceny sporządzonej na zlecenie powoda przez rzeczoznawcę wynika, iż wartość pojazdu w stanie uszkodzonym wynosiła 16 800 złotych, a zatem różnica między wartością pojazdu przed szkodą i po szkodzie wynosi

17 600 złotych. Uwzględniając zaś wypłacone dotychczas odszkodowanie, powód domaga się zapłaty pozostałej części, tj. kwoty 6 400 złotych i kwoty 350 złotych za wykonanie opinii technicznej.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 16 stycznia 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 5058/16 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa wskazując, że sporna między stronami wartość pojazdu marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) po szkodzie z dnia 19 lutego 2016 roku została ustalona przez pozwanego zgodnie z § 1 punktem 20 ogólnych warunków ubezpieczenia stanowiących integralną część łączącej strony umowy autocasco, tj. w oparciu o ofertę aukcyjną, którą pozwany powiększył o 15%, co odpowiada szacunkowej marży stosowanej przez pośredników w obrocie samochodami i którą to wartość ostatecznie ustalili na kwotę 23 690 złotych. Pozwany zakwestionował także żądanie powoda dotyczące kwoty 350 złotych tytułem zwrotu kosztów prywatnej ekspertyzy oraz wskazał, że skoro powód wyznaczył mu termin do zapłaty dodatkowej części odszkodowania do dnia 07 września 2016 roku, może on należności ubocznych w postaci odsetek ustawowych za opóźnienie domagać się dopiero od dnia 08 września 2016 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. K. zawarła z Towarzystwo (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę dobrowolnego ubezpieczenia autocasco pojazdu marki (...) o numerze rejestracyjnym (...).

Zgodnie z § 8 ust. 2 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco, stanowiących integralną część umowy, jeżeli nie umówiono się inaczej, w przypadku szkody całkowitej obowiązują następujące zasady:

1. odszkodowanie jest należne w kwocie równej wartości rynkowej nieuszkodzonego pojazdu, nie większej od sumy ubezpieczenia, aktualnej na dzień wypłaty odszkodowania, pomniejszonej o wartość pozostałości po szkodzie całkowitej, z zachowaniem warunków określonych w ustępie 6 (udział własny lub franszyza), przy czym obydwie wartości są określane według wartości na dzień powstania szkody,
2. jeżeli suma ubezpieczenia została określona zgodnie z § 1 ustęp 11 punkt 2 w wartości netto, podstawą ustalenia odszkodowania jest wartość rynkowa pojazdu nieuszkodzonego pomniejszona o wartość pozostałości po szkodzie całkowitej, przy czym obydwie wartości określane są według wartości na dzień powstania szkody w kwocie netto, tj. bez uwzględniania podatku VAT,
3. jeżeli suma ubezpieczenia została określona zgodnie z § 1 ustęp 11 punkt 2 w wartości brutto, podstawą ustalenia odszkodowania jest wartość rynkowa pojazdu nieuszkodzonego pomniejszona o wartość pozostałości po szkodzie całkowitej, przy czym obydwie wartości określane są według wartości na dzień powstania szkody w kwocie brutto, tj. z uwzględnieniem podatku VAT.

Szkoda całkowita (całkowite zniszczenie pojazdu) to szkoda, dla której wyliczone w programie A. E., D. koszty naprawy, liczone według cen nowych części oryginalnych producenta pojazdu, wymiaru koniecznej robocizny i jej cen w autoryzowanych stacjach naprawy właściwych dla danej marki oraz miejsca zarejestrowania pojazdu, z uwzględnieniem podatku od towarów i usług (VAT), przekraczają 70% wartości rynkowej pojazdu z chwili zaistnienia szkody.

Zgodnie zaś z § 1 punktem 20 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco – wartość pozostałości po szkodzie całkowitej to wartość pojazdu w stanie uszkodzonym wyliczana w systemie eksperckim (...). A. może ustalić wartość pozostałości na podstawie oferty zakupu uzyskanej podczas aukcji.

polisa – w aktach szkody, ogólne warunki ubezpieczenia autocasco – k. 38-58 akt

W dniu 19 lutego 2016 roku doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki (...) o numerze rejestracyjnym (...).

niesporne

W dniu 19 lutego 2016 roku B. K. zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. umowę zlecenia powierniczego i przeniosła na niego wierzytelność z tytułu odszkodowania za szkodę w pojeździe marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) powstałą w wyniku zdarzenia z dnia 19 lutego 2016 roku.

pisemne potwierdzenie ustnej umowy zlecenia powierniczego – k. 12 akt, umowa przelewu wierzytelności – k. 13 akt

Pismem z dnia 29 lutego 2016 roku Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. poinformował B. K., iż z uwagi na zakres uszkodzeń naprawa pojazdu marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) jest nieuzasadniona. Przewidywane koszty naprawy pojazdu przekraczają 70% jego wartości i w związku z powyższym szkoda zostanie rozliczona jako tzw. szkoda całkowita.

W celu zaś ustalenia wartości pojazdu w stanie uszkodzonym pojazd ten został umieszczony na specjalnej platformie internetowej, gdzie podmioty specjalizujące się w obrocie uszkodzonymi pojazdami składają oferty zakupu pojazdu. Wartość rynkowa pojazdu uszkodzonego została oszacowana poprzez dodanie do najwyższej oferty, tj. kwoty 20 600 złotych brutto, kwoty 3 090 złotych, tj. szacunkowej marży w wysokości 15% będącej wynikiem różnicy pomiędzy ceną zakupu przez pośrednika a ceną odsprzedaży dla finalnego nabywcy. W ten sposób ustalona została cena, za którą możliwe jest samodzielne zbycie pojazdu bez skorzystania z usług wyspecjalizowanego pośrednika.

Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. poinformował także B. K. o danych osobowych i adresowych oferenta oraz wskazał, że ustalił wysokość odszkodowania jako różnicę między wartością pojazdu przed zdarzeniem (34 400 złotych brutto) a jego wartością po zdarzeniu (23 690 złotych brutto), tj. w kwocie 10 710 złotych brutto.

pismo – k. 14-15 akt, decyzja – k. 88 akt, oferta – k. 87 akt, opinia biegłego sądowego – k. 113-140 akt

Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wypłacił tytułem odszkodowania kwotę 10 710 złotych brutto.

niesporne

W dniu 03 marca 2016 roku dokonano ponownych oględzin pojazdu marki (...) o numerze rejestracyjnym (...). Po ich przeprowadzeniu, ponownie wystawiono przedmiotowy pojazd w stanie uszkodzonym na aukcji internetowej.

Wartość rynkowa pojazdu uszkodzonego została ustalona w kwocie 23 200 złotych brutto (według najwyższej złożonej oferty).

potwierdzenie licytacji – w aktach szkody, informacje szczegółowe o pojeździe – w aktach szkody, oferty zakupu – w aktach szkody

Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. poinformował B. K. oraz (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. o danych osobowych i adresowych oferenta oraz wskazał, że po ponownej akcji ustalił wysokość odszkodowania jako różnicę między wartością pojazdu przed zdarzeniem (34 400 złotych brutto) a jego wartością po zdarzeniu (23 200 złotych brutto), tj. w kwocie 11 200 złotych brutto.

Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wypłacił tytułem odszkodowania jeszcze kwotę 490 złotych brutto.

decyzja – k. 59, 65-66, 89, 113-140 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w części, w jakiej pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron w zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną.

Sąd uwzględnił także wyżej wymienione dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że ich moc dowodowa nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Odnosnie opinii opracowanej na zlecenie powoda przez rzeczoznawcę techniki samochodowej (k. 16-36 akt), to zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 19 stycznia 2005 roku (sygn. akt I CK 410/04, OSNC 2006/1/7), który to pogląd Sąd niniejszy w całości podziela, opinia sporządzona poza procesem nie stanowi dowodu z opinii biegłego w rozumieniu art. 278 k.p.c. Opinia ta stanowi dowód z dokumentu prywatnego, a więc dowód wskazujący, że osoba, która go podpisała ten dokument, złożyła oświadczenie w nim zawarte (art. 245 k.p.c.), co jednakże nie korzysta z domniemania prawdziwości zawartych tam twierdzeń. Takiej ekspertyzie przysługuje więc wyłącznie walor twierdzeń strony stanowiąc uzasadnienie jej stanowiska w sprawie.

Pozostałe dokumenty nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy nowych i istotnych okoliczności.

Istotne znaczenie dla rekonstrukcji stanu faktycznego w niniejszej sprawie miał dowód z opinii biegłego sądowego w zakresie techniki motoryzacyjnej, kosztorysowania napraw pojazdów oraz wyceny wartości pojazdów M. T.. Wskazać należy, że opinia biegłego sądowego została sporządzona przez osobę posiadającą wiadomości specjalne z zakresu naprawy i eksploatacji pojazdów silnikowych, a zatem uprawnioną do przeprowadzania badań i sporządzania opinii danego rodzaju. Wykonano ją w sposób rzetelny i obiektywny, zgodnie z zasadami wiedzy fachowej i wymogami przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego, w oparciu o akta sprawy, w tym akta szkody. Mając powyższe na uwadze Sąd oparł się na przedmiotowym środku dowodowym przy ustalaniu stanu faktycznego w niniejszej sprawie odnośnie zaistnienia w przypadku uszkodzenia pojazdu marki(...)o numerze rejestracyjnym (...) w wyniku zdarzenia z dnia 19 lutego 2016 roku tzw. szkody całkowitej w tym pojeździe. Jednakże Sąd nie oparł się na sporządzonej opinii biegłego sądowego w zakresie ustalenia wartości pojazdu po szkodzie ustalonej w systemie eksperckim (...) o czym szczegółowo w poniższej części uzasadnienia.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawało, że właściciela uszkodzonego w wyniku zdarzenia z dnia 19 lutego 2016 roku pojazdu marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) – B. K. oraz pozwanego Towarzystwo (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. łączyła umowa dobrowolnego ubezpieczenia majątkowego autocasco, której integralną częścią były ogólne warunki ubezpieczenia przyjęte uchwałą zarządu pozwanego numer (...), niesporna była także wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym określona na kwotę 34 400 złotych oraz wysokość dotychczas wypłaconego odszkodowania w kwocie 11 200 złotych. Spór pomiędzy stronami sprowadzał się zaś do rozstrzygnięcia wysokości należnego odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia łączącej strony w związku z uszkodzeniem przedmiotowego pojazdu, wobec kwestionowania wartości przedmiotowego pojazdu w stanie uszkodzonym ustalonej przez pozwanego ubezpieczyciela.

Rozstrzygając powyższą kwestię należało odwołać się do postanowień ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco stanowiących integralną część umowy ubezpieczenia łączącej strony, regulujących szczegółowe zasady ustalania odszkodowania w przypadku tzw. szkody całkowitej.

Zgodnie z § 8 ust. 2 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco, jeżeli nie umówiono się inaczej, w przypadku szkody całkowitej obowiązują następujące zasady:

4. odszkodowanie jest należne w kwocie równej wartości rynkowej nieuszkodzonego pojazdu, nie większej od sumy ubezpieczenia, aktualnej na dzień wypłaty odszkodowania, pomniejszonej o wartość pozostałości po szkodzie

całkowitej, z zachowaniem warunków określonych w ustępie 6 (udział własny lub franszyza), przy czym obydwie wartości są określone według wartości na dzień powstania szkody,

5. jeżeli suma ubezpieczenia została określona zgodnie z § 1 ustęp 11 punkt 2 w wartości netto, podstawą ustalenia odszkodowania jest wartość rynkowa pojazdu nieuszkodzonego pomniejszona o wartość pozostałości po szkodzie całkowitej, przy czym obydwie wartości określone są według wartości na dzień powstania szkody w kwocie netto, tj. bez uwzględniania podatku VAT,

6. jeżeli suma ubezpieczenia została określona zgodnie z § 1 ustęp 11 punkt 2 w wartości brutto, podstawą ustalenia odszkodowania jest wartość rynkowa pojazdu nieuszkodzonego pomniejszona o wartość pozostałości po szkodzie całkowitej, przy czym obydwie wartości określone są według wartości na dzień powstania szkody w kwocie brutto, tj. z uwzględnieniem podatku VAT.

Szkoda całkowita (całkowite zniszczenie pojazdu) to szkoda, dla której wyliczone w programie A., E., D. koszty naprawy, liczone według cen nowych części oryginalnych producenta pojazdu, wymiaru koniecznej robocizny i jej cen w autoryzowanych stacjach naprawy właściwych dla danej marki oraz miejsca zarejestrowania pojazdu, z uwzględnieniem podatku od towarów i usług (VAT), przekraczają 70% wartości rynkowej pojazdu z chwili zaistnienia szkody.

Zgodnie zaś z § 1 punktem 20 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco – wartość pozostałości po szkodzie całkowitej to wartość pojazdu w stanie uszkodzonym wyliczana w systemie eksperckim(...). A. może ustalić wartość pozostałości na podstawie oferty zakupu uzyskanej podczas aukcji.

W niniejszej sprawie bezspornym było, iż wartość pojazdu marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) przed zdarzeniem z dnia 19 lutego 2016 roku wynosiła 34 400 złotych brutto. Sporna zaś, jak już wskazano powyższej, była wartość tego pojazdu w stanie uszkodzonym.

Jak wynika z powołanych powyżej postanowień ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco, umowa przewidywała dwie metody ustalenia wartości pojazdu w stanie uszkodzonym – pierwsza tzw. wyliczeniowa ustalana w oparciu o dane systemu eksperckiego (...) lub E. oraz druga – ustalana na podstawie oferty zakupu uzyskanej na aukcji.

W ocenie Sądu powyższe zapisy ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco były precyzyjne i jednoznaczne. Jak wynika przy tym z powyższych postanowień, prawo do posłużenia się drugą metodą przy określeniu wartości tzw. pozostałości należało do pozwanego i nigdzie w umowie kontrahencji przedmiotowej umowy nie zastrzegli, że zależne jest to od zgody, czy wniosku ubezpieczonego.

Z materiału dowodowego sprawy wynika jednoznacznie, iż pozwany Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. ustalił wartość pojazdu marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) w stanie uszkodzonym w oparciu o tę drugą metodę, tj. w oparciu o aukcję internetową, co w świetle zapisów ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco było, zdaniem Sądu, dopuszczalne i nie zależało od wniosku, czy wyrażenia zgody przez poszkodowanego.

W czasie pierwszej aukcji uzyskano ofertę nabycia uszkodzonego pojazdu za kwotę 20 600 złotych. Wartość rynkowa pojazdu uszkodzonego została oszacowana jednakże przez pozwanego poprzez dodanie do najwyższej oferty kwoty 3 090 złotych, tj. szacunkowej marży w wysokości 15% będącej wynikiem różnicy pomiędzy ceną zakupu przez pośrednika a ceną odsprzedaży dla finalnego nabywcy. W konsekwencji poszkodowanemu wypłacono odszkodowanie w kwocie 10 710 złotych (34 400 złotych – 23 690 złotych), przy czym w ocenie Sądu brak było jakichkolwiek podstaw do pomniejszenia należnego poszkodowanemu odszkodowania o dodatkowe elementy, np. w postaci owej marży, możliwości takiej nie przewidywały bowiem postanowienia łączącej strony umowy i w tym zakresie działanie pozwanego było pozbawione podstaw prawnych i całkowicie dowolne.

Następnie po ponownych oględzinach uszkodzonego pojazdu w dniu 03 marca 2016 roku i ponownej aukcji internetowej, jaka miała miejsce w dniach od 08 marca 2016 roku do dnia 09 marca 2016 roku, uzyskano nową ofertę nabycia uszkodzonego pojazdu za kwotę 23 200 złotych.

W ten sposób ustalona została cena, za którą możliwe było samodzielne zbycie pojazdu bez korzystania z usług wyspecjalizowanego pośrednika. Pozwany informował powoda o możliwości sprzedaży tzw. pozostałości za wskazaną wyżej kwotę, podał dane kontaktowe oferenta oraz termin obowiązywania oferty. Wszystkie zatem niezbędne dane do skorzystania z powyższej oferty zostały przekazane powodowi przez pozwanego. Powód natomiast nie podnosił, aby z jakichkolwiek przyczyn nie było możliwe skorzystanie z tej oferty i, że nie miał faktycznej możliwości sprzedaży wraku pojazdu za kwotę wskazaną w najwyższej ofercie, nie przedłożył bowiem żadnych dowodów na okoliczność tego, że w ogóle był zainteresowany sprzedażą pojazdu uszkodzonego za cenę tam wskazaną i podjął kontakt z tym oferentem.

Mając na względzie powyższe odszkodowanie winno być przez pozwanego ustalone, zgodnie z postanowieniami ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco, jako różnica pomiędzy wartością pojazdu w stanie nieuszkodzonym (34 400 złotych) a wartością pozostałości ustaloną w oparciu o tę drugą aukcję, albowiem dawała ona pełny obraz uszkodzeń pojazdu stwierdzonych także podczas ponownych jego oględzin (23 200 złotych) i wynosić powinno kwotę 11 200 złotych.

Wobec zaś wypłacenia odszkodowania w tej kwocie przez pozwanego (10 710 złotych + 490 złotych), żądanie powoda zapłaty odszkodowania w wyższej wysokości było niezasadne.

Uwzględniając powyższe, na podstawie przywołanych wyżej zapisów ogólnych warunków umowy ubezpieczenia autocasco oraz art. 805 § k.c. w zw. z art. 6 k.c. a contrario Sąd powództwo oddalił.

O kosztach procesu Sąd orzekł natomiast zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w dyspozycji art. 98 k.p.c. w zw. art. 99 k.p.c. i 108 § 1 k.p.c., zasądzając od powoda jako strony przegrywającej na rzecz pozwanego – jako strony wygrywającej zwrot poniesionych przez niego kosztów postępowania w kwocie 2 782,56 złotych. Na koszty te składają się: koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2 400 złotych ustalone w oparciu o przepis § 2 punkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804 ze zmianami), kwota 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 335,86 złotych tytułem wykorzystanej zaliczki pozwanego na wynagrodzenie biegłego sądowego. W pozostałym zakresie Sąd obciążył kosztami powoda uznając je za uiszczone.

ZARZĄDZENIE

1. (...),
2. (...),
3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 09 października 2017 roku